



५

## आदर्शमय शान्तिका राजकुमार

यस अध्यायका मूल पदहरू: यशैया ९:१-५, यशैया ९:६,७, यशैया ९:८-१०:३४, यशैया ११: यशैया १२:१-६।

यस अध्यायको मूल सार पद: "किनभने हाम्रा निम्ति एउटा बालकको जन्म भएको छ। हाम्रा निम्ति एउटा छोरो दिइएको छ। शासन उहाँको कौधमा हुनेछ। उहाँ अचम्मका सल्लाहकार, शक्तिशाली परमेश्वर, अनन्तका पिता, शान्तिका राजकुमार कहलाइनुहुनेछ।" (यशैया ९:६)।

डाक्टर रोबर्ट अपेनहेइमेर भौतिक शास्त्री वा वैज्ञानिक थिए। विश्वको पहिलो एटम बम उनकै रेखदेखमा बनिएको थियो। एक दिन उनको विरुद्ध भएको दोषको पुष्टि दिन उनलाई अमेरिकाको संसदिय समितीमा बोलाइएको थियो। उनको सुनुवाई भइसकेछि समितीका सदस्यहरूले आणविक अस्त्रको विपक्षमा केही भन्नु छ कि भनि सोधेका थिए। त्यसको जवाफमा त्यस महान् भौतिक शास्त्रीले उत्तर दिए "निश्चय नै छ, त्यो हो" अनि डाक्टर अपेनहेइमेरको प्रस्ताव सुन्न उत्सुक भएका मानिसहरूको सामु नजर लगाएर नरमसँग भने: "शान्ति"-पावल लि टानद्वारा संङ्कलित, इन्साइक्लोपिडिया अभ ७,७०० इलस्ट्रेशनस, साइन अभ टाइमस, मेरिल्याण्ड, १९७९, पृ. ९८९बाट रूपान्तरित।

मानव जातिको निम्ति शान्ति भन्ने अवधारणा नै भ्रम नै भ्रमले भरिएको सपना भइरहेको छ। यस संसारको इतिहासको लेखा राख्न सुरुभएदेखि शान्तिको समय भनेको यस विश्वमा केवल ८ प्रतिशतमात्र भएको थियो भनेर अनुमान गरिएको छ। वर्तमान वर्षहरूमा देश देशको बीचमा भएका कमसेकम ८,००० सम्झौताहरू तोडेका छन् (पावल ली. टान, पृ. ९८७)। पहिलो विश्व युद्धपछि सबै युद्धहरू सधैंको निम्ति अन्त्य गर्ने विश्वका केही देशहरू समझदारीमा आएका थिए।

सन १८९५मा डाइनामाइटको आविष्कारक अल्फ्रेड नोबेलले एउटा गुठी स्थापना गरेका थिए। त्यस गुठीलाई उनले आफ्नो ठूलो धनराशी जम्मा गरेका थिए। त्यस गुठीको उद्देश्य थियो कि यदि संसारमा कसैले असाधारणरूमा शान्तिको निमित्त देन दिए भने उसलाई नोबेल शान्ति पुरस्कार दिने (पावल ली टान, पृ. ९८८)। तर केही वर्ष यता केही नोबेल शान्ति पुरस्कार बिजेताहरू पनि कुनै न कुनै हिंसात्मक द्वन्द्वको चपेतामा परेको देखिएको थियो।

यस विश्वमा ल्याउने शान्ति कुनै पनि मानवीय प्रयासद्वारा होइन तर केवल एक जनालेमात्र ल्याउन सक्नुहुनेछ, जसले क्षणिक मात्र होइन अनन्तको र सत्य शान्ति हुनेछ भनेर यस अध्यायमा हामी अध्ययन गर्नेछौं।

### १. गालिलमा छाएको अन्धकारको अन्त्य (यशैया ९:१-५)

"१ तापनि सङ्कष्ट परेकाहरूका निमित्त नैराश्य हुनेछैन। पहिले त उहाँले जबूलूनको देश र नप्तालीको देशलाई नम्र तुल्याउनुभयो, तर भविष्यमा उहाँले यर्दनका किनारको समुद्र नजिकैको अन्यजातिहरूको गालीललाई सम्मानित तुल्याउनुहुनेछ। २ अन्धकारमा हिँड्ने मानिसहरूले एउटा ठूलो ज्योति देखेका छन्। मृत्युको छायाको देशमा बस्नेहरूमाथि एउटा ज्योति उदाएको छ। ३ तपाईंले त्यस जातिको वृद्धि गराउनुभएको छ र तपाईंले तिनीहरूका आनन्द बढाउनुभएको छ। कटनीको बेलामा मानिसहरू रमाएझैं तिनीहरू तपाईंको सामुन्ने रमाउनेछन्, र लूटका माल बाँड्दा मानिसहरू खुशी भएझैं तिनीहरू खुशी हुन्छन्। ४ किनकि तपाईंले त्यसको बोझाको जुवा र त्यसको काँधको नोल, र त्यसलाई अत्याचार गर्नेको लाठी मिघानको हारको दिनमा भएझैं चकनाचूर पारिदिनुभएको छ। ५ लडाइँमा प्रयोग गरेको हरेक सिपाहीका जुत्ता र रगतमा मुछिएको हरेक पोशाक जलाउनलाई छुट्याइएको हुनेछ र आगोको निमित्त इन्धन हुनेछ।" (यशैया ९:१-५)।

यशैया ९:१ तापनि (तर, तैपनि) भन्ने शब्दले किन सुरु गर्दछ? यस शब्दले अगाडिको भागको विपरित वा के भनिएको छ त्यसको तुलनामा फरक हुने कुरालाई देखाउँदछ।

जब मानिसहरू सत्य परमेश्वर वाहेक जादु, टुनामुना, ज्योतिष, तन्त्रमन्त्र, झाक्री र सृष्टिकर्ता सनातन परमेश्वर विहिन अध्यात्मवादतिर आफ्नो मन फर्काउँछ तब तिनीहरूको जीवन नै आशाविहिन र अन्धकारमा भौँतारिएको हुन्छ भनेर यशैया ८:१९,२१,२२ले स्पष्टरूपमा यसरी देखाउँदछ: "१९ जब

मानिसहरूले तिमीहरूलाई भूतप्रेत खेलाउने र तन्त्रमन्त्र गर्ने धामीझाँक्रीसँग सल्लाह लेओ भनी भन्लान्, तब के मानिसहरूले आफ्ना परमेश्वरकहाँ गएर सोधनुपर्दैन र? जीवितहरूका विषयमा मरेकाहरूलाई किन सोध्ने? ...२१ तिनीहरू कष्टित र भोका भएर देशमा घुमिर्हिँड्नेछन्। जब तिनीहरू अत्यन्तै भोका हुन्छन्, तब तिनीहरू रिसाउनेछन्, र मास्तिर हेरी आफ्ना राजा र आफ्ना परमेश्वरलाई सराप्नेछन्। २२ तब तिनीहरूले पृथ्वीतिर हेर्नेछन्, तर त्यहाँ दुःख, अन्धकार र डरलाग्दो नैराश्य मात्र देख्नेछन्। अनि तिनीहरू घोर अन्धकारमा जाकिनेछन्।" तर यसको विपरित त्यो समय आउनेछ जब त्यहाँ "सङ्कष्ट वा पीडामा परेकाहरूका निम्ति नैराश्य हुनेछैन" (यशैया ९:१)। गालिल क्षेत्रका मानिसहरूलाई विशेष आशिषको सौभाग्य बनाइएको थियो। तिनीहरूले विशेष आशिष पाउनेछन् भनेर वचन दिएको थियो। तिनीहरूले "महान ज्योति वा दिव्य ज्योति" पाउनेछन् रे (यशैया ९:२ रूपान्तरित)। त्यस राष्ट्र संख्यात्मकरूपमा बढ्नेछ र आनन्दित हुनेछ किनभने परमेश्वरले "त्यसको बोझाको जुवा र त्यसको काँधको नोल, र त्यसलाई अत्याचार गर्नेको लाठी मिघानको हारको दिनमा भएझैं चकनाचूर पारिदिनुभएको छ" (यशैया ९:४)।

गालिल समुद्रको क्षेत्रलाई यहाँ गरिएको चित्रण उल्लेखनीय मान्नुपर्छ। जब इस्राएलीहरू मिश्रदेशबाट आए तब तिनीहरूले कनान देश कब्जा गर्ने क्रममा गालिलका क्षेत्रहरू पहिला थिए। जब आहाजले असेरियाका राजा तिग्लथ-पिलेसर तेस्रोसँग सहयोगको निम्ति बिन्ति गरेका थिए तब गालिल र यर्दन नदिको वरिपरि रहेका उत्तरका इस्राएलका क्षेत्रहरूलाई त्यस असेरियाका राजाले कब्जा गरेका थिए। उनले त्यहाँका केही मानिसहरूलाई युद्धबन्दी बनाएर लगे र ती क्षेत्रहरूलाई असेरियाका प्रान्तहरू बनाएका थिए (२ राजा १५:२९)। त्यसकारण यशैयाको सन्देशमा यो थियो कि जुन क्षेत्रलाई पहिले कब्जा गरिएको थियो त्यही क्षेत्रले उद्धार गरिएको देख्न पाउनेछ।

परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई उद्धार गर्न कसलाई प्रयोग गर्नुहुने भनिएको थियो? हेर्नुहोस्, यशैया ९:६,७ "६ किनभने हाम्रा निम्ति एउटा बालकको जन्म भएको छ। हाम्रा निम्ति एउटा छोरो दिइएको छ। शासन उहाँको काँधमा हुनेछ। उहाँ अचम्मका सल्लाहकार, शक्तिशाली परमेश्वर, अनन्तका पिता, शान्तिका राजकुमार कहलाइनुहुनेछ। ७ उहाँको शासन र शान्तिका वृद्धिको अन्त कहिल्यै हुनेछैन। दाऊदको सिंहासन र तिनको राज्यमाथि त्यसलाई न्याय र धार्मिकताको साथ स्थापित गरी स्थिर गराउन,

त्यस बेलादेखि सदाको निमित्त उहाँले राज्य गर्नुहुनेछ। सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको जोशले यो पूरा गर्नेछ।"

यशैया ९:१-५को भविष्यवाणी कहिले र कसरी पूरा भएको थियो? हेर्नुहोस्, मत्ती ४:१२-२५ "१२ यूहन्ना थुनामा परे भन्ने सुनेर येशू गालीलतिर लाग्नुभयो, १३ र नासरत छोडेर कफर्नहुममा गई त्यहाँ वास गर्न लाग्नुभयो। यो सहर जबूलून र नप्तालीका क्षेत्रमा, समुद्रको किनारमा पर्छ। १४ यशैया अगमवक्ताले भनेको वचन यसरी पूरा भयो: १५ "जबूलूनको मुलुक र नप्तालीको मुलुक, यर्दनपार, समुद्रतिर, अन्यजातिहरूको गालील, १६ अन्धकारमा बस्ने मानिसहरूले एउटा ठूलो ज्योति देखेका छन्। मृत्युका छायाको देशमा बस्नेहरूमाथि एउटा ज्योति उदाएको छ।" १७ त्यस बेलादेखि प्रचार गर्दै येशूले भन्न लाग्नुभयो, "पश्चात्ताप गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ।" १८ गालील-समुद्रको किनारमा हिँड्नुहुँदा उहाँले पत्रुस भन्ने सिमोन र तिनका भाइ अन्द्रियास, दुवै भाइलाई समुद्रमा जाल हानिरहेका देख्नुभयो। तिनीहरू मछुवा थिए। १९ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मेरो पछि लाग, र म तिमीहरूलाई मानिसहरूका मछुवा तुल्याउनेछु।" २० तब उत्तिखेरै जालहरू छोडेर तिनीहरू उहाँको पछि लागे। २१ त्यहाँबाट जाँदाजाँदै उहाँले अर्का दुई भाइ, जब्दियाका छोराहरू याकूब र तिनका भाइ यूहन्नालाई तिनीहरूका बुबा जब्दियासँग डुङ्गामा आफ्ना जाल तिनिरहेका देख्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो। २२ तब उत्तिखेरै डुङ्गा र तिनीहरूका बाबुलाई छोडेर तिनीहरू उहाँको पछि लागे। २३ अनि येशू तिनीहरूका सभाघरहरूमा सिकाउँदै, राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै, र मानिसहरूमा भएका हरेक किसिमका रोग र शारीरिक दुर्बलता निको पाउँदै सारा गालीलभरि घुम्नुभयो। २४ उहाँको कीर्ति सिरियाभरि फिँजियो, र बिरामीहरू, अर्थात् विभिन्न प्रकारका रोग र पीडाले सताइएका, भूत लागेका, र छारेरोग लागेका, र पक्षाघात भएकाहरू सबैलाई मानिसहरूले उहाँकहाँ ल्याए। उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो। २५ अनि गालील, डेकापोलिस, यरूशलेम, यहूदिया र यर्दन पारिदेखिका ठूला भीडहरू उहाँको पछि लागे।"

येशूले आफ्नो सेवाकार्य गालिल क्षेत्रबाट सुरु गर्नुभएको कुनै अचानक वा संयोग थिएन। उहाँले विमारीहरूलाई निको पाउँदै, तन्त्रमन्त्र, टुनामुना, फुफा र झँक्री तथा तान्त्रिकहरूको कब्जामा परेर दुष्ट आत्माले सताएकाहरू

उद्धार गर्दै परमेश्वरको राज्यको सुसमाचारको घोषणा गर्नुभएको थियो (मत्ती ४:२४)।

पुरानो करारको समयमा भएका घटनाहरू भनेको नयाँ करारमा पूरा हुने घटनाहरूको प्रतिक वा पूर्व सूचना थियो भनेर बाइबलले देखाएको ज्वलन्त उदाहरण हामी यसमा पाउँछौं। विगतको समयमा भएका चित्रणहरू अर्को समयमा हुने कुरा येशूले मिसाएर प्रस्तुत गर्नुभएको थियो। उदाहरणमा मत्ती २४मा सन ७०मा यरूशलेमको नाशको बारेमा भविष्यवाणी गर्नुभएको थियो र त्यही भविष्यवाणीलाई युगको अन्तको निम्ति पनि प्रयोग गर्नुभएको थियो।

येशूले तपाईंलाई केबाट छुटकारा दिनुभयो भनेर यदि तपाईंलाई कसैले सोध्यो भने तपाईंले कसरी उत्तर दिनुहुन्छ? तपाईंको जीवनमा येशूको शक्तिले काम गरेको साँझी के दिन सक्नुहुन्छ?

## २. हाम्रो निम्ति बालक (यशैया ९:६,७)

यशैयाको पुस्तकमा तीन विशेष बालकहरूको जन्मको बारेमा उल्लेख गरिएको छ। प्रथम महार-शबलाल-हाश-बार, दोस्रोमा इम्मानुएल र तेस्रोमा यशैया ९:६,७को बालक।

यस यशैया ९:६,७मा उल्लेखित बालकको बयानमा के विशेषताहरू पाइन्छ?

यो उद्धार गर्ने बालकलाई धेरै विशेष नाउँहरूले सम्बोधन गरेर वर्णन गरिएको छ। पौराणिक मध्यपूर्व देशहरूमा राजा र देवताहरूका धेरै नाउँहरू हुन्थे। त्यसले तिनीहरूको महानतालाई देखाउँथ्यो।

उहाँ "अचम्मको" हुनुहुन्छ। जब सामसनको पिताको सामु परमेश्वरको स्वर्गदूत देखा परेका थिए त्यसले आफ्नै नाउँ अचम्मको भनेर चिनाएका थिए (न्यायकर्ता १३:१८, हिब्रू भाषाको जरो शब्द एउटै हो)। जब मानोहाले बेदीमा बलि चढाइएको थियो तब त्यसै आगोको ज्वालाबाट त्यस स्वर्गदूत स्वर्गतिन उक्लिएका थिए (न्यायकर्ता १३:२०)। हजार वर्षभन्दा पछि आफू नै बलि हुने पूर्व चित्रण गरिएको थियो।

उहाँ ईश्वरीय वा दैविक परमेश्वर भनेर सम्बोधन गरिएको छ। "शक्तिशाली परमेश्वर र सनातनका पिता", आदम त्यही परमेश्वरका पुत्र थिए (लूका ३:३८)।

उहाँ दाउद वंशको राजा हुनुहुन्छ र उहाँको शान्तिमय राज्य सदाको निम्ति हुनेछ।

त्यस बालकका विशेष गुणहरूलाई चित्रण गर्दा त्यस बालक यथार्थमा को मात्र हुनसक्थ्यो? हेर्नुहोस् लूका २:८-१४ "८ त्यही इलाकामा गोठालाहरू थिए, जसले चउरमा बसेर राती आफ्नो बगालको रखवाली गर्थे। ९ प्रभुका एक जना स्वर्गदूत तिनीहरूकहाँ देखा परे, र प्रभुको तेज तिनीहरूका वरिपरि चम्क्यो, अनि तिनीहरू साह्रै डराए। १० तब स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, "नडराओ, किनभने हेर, म तिमीहरूलाई बडो आनन्दको सुसमाचार सुनाउँछु, जो सबै मानिसहरूका निम्ति हुनेछ। ११ आज दाऊदको सहरमा तिमीहरूका निम्ति एक जना मुक्तिदाताको जन्म भएको छ, जो खीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ। १२ तिमीहरूलाई चिन्हाहिँ यो हुन्छ: तिमीहरूले एउटा बालकलाई लुगाले बेहेको र डुँडमा सुताइराखेको भेट्टाउनेछौ।" १३ तब एक्कासि ती स्वर्गदूतसँग स्वर्गीय सेनाको एउटा दल देखा पयो। परमेश्वरको स्तुति गर्दै, तिनीहरूले भने, १४ "सर्वोच्चमा परमेश्वरलाई महिमा, र पृथ्वीमा जुन मानिसहरूसँग उहाँ प्रसन्न हुनुहुन्छ, तिनीहरूलाई शान्ति।"

कतिले त राजा हेजकिया नै त्यो बालक हो भनेर चिनाउन प्रयास गरेको पाइन्छ। तर जुन बालकको बारेमा वर्णन गरिएको छ त्यो कुनै पनि साधारण मानव बालक भन्दाभन्दा अपारको पाइन्छ। त्यस यशैया ९:६,७मा वर्णन गरिएको बालकको वर्णन केवल एक जनासँगमात्र मिल्छ: त्यो हो येशू खीष्ट जो परमेश्वरको ईश्वरीय पुत्र र सृष्टिकर्ता (यूहन्ना १:१-३,१४, कलस्सी १:१५-१७, कलस्सी २:९, हिब्रू १:२)। त्यही बालक हामीलाई मुक्ति र शान्ति दिन जन्मनुभएको थियो। उहाँले स्वर्ग र पृथ्वीमा शासन गर्ने सारा अधिकार पाउनु भएको थियो, र उहाँ हामीसँग सधैं रहनुहुनेछ (मत्ती २८:१८-२०)। आफ्नो देविक वा ईश्वरीयतालाई कायमै राखेर उहाँले मानवता पनि सदाको निम्ति कायमै राखनुभएको छ। त्यसले गर्दा हामी भएका मानव कमजोरहरूप्रति उहाँ संवेदनशील हुनुहुन्छ र हामीप्रति सहानुभूति हुनुहुन्छ (हिब्रू ४:१५)। "हाम्रो निम्ति बालकको जन्म भएको छ"....त्यो पनि सदासदाको निम्ति।

"जब येशू खीष्ट यस संसारमा आउनभयो तब शैतान पनि यस भूमिमा थियो। गोठदेखि कलभरीसम्मै येशूले बढाउनुभएको प्रत्येक कदममा उसले विरोध जनाएको थियो। स्वर्गदूतहरूले स्वार्थत्याग गर्नुपर्छ र तिनीहरू आफ्नो पहिचानलाई त्यागेर परमेश्वरको दासत्वमा बस्न उहाँले जबरजस्ती कर गर्नुहुन्छ भन्ने शैतानले परमेश्वरमाथि दोष लगाएको थियो। त्यस स्थितिमा

बस्नु के हो भनेर येशूलाई केही थाहा छैन र अरूको निम्ति आफूले केही त्याग गर्नुहुन्न भनेर पनि शैतानले सारा जगतको सामु उहाँको खिलाफमा आरोप लगाएको थियो। शैतानले यो आरोप स्वर्गमा परमेश्वरको विरुद्धमा लगाएको थियो। त्यस दुष्टलाई स्वर्गबाट निश्कासन गरिएपछि आफूचाहीं केही सेवा नगर्ने वा नत्याग्ने तर अरूबाट त्यही अपेक्षा गर्ने भनेर निरन्तररूपमा आरोप लगाएको थियो। यो झुठो आरोपको खण्डन गर्न येशू यस संसारमा आउनुभएको थियो साथै परमेश्वर पिता कस्तो स्वभावको हुनुहुन्छ भनेर प्रकट गर्न पनि उहाँ आउनुभएको थियो।"-एलेन जी हाइट, सेलेक्टेटड मेसेजेज, बुक १, पृ. ४०६,४०७बाट रूपान्तरित।

एलेन जी. हाइटले व्यक्त गर्नुभएको उक्त मन्तव्यमा परमेश्वरको चरित्र वा स्वभावको बारेमा हामीलाई बुझाउन कसरी चित्रण गरिएको छ?

### ३. परमेश्वरको क्रोधको छडी (यशैया ९:८-१०:३४)

यस खण्डमा यशैया ९:१-५लाई व्याख्या गर्दछ। अध्यात्मवाद, तान्त्रिक, झारफुक, तन्त्रमन्त, टुनामुना, ज्योतिष आदिमा भर पर्दा वा विश्वास गर्दा यहूदाका मानिसहरू शत्रु देशका सैनिकहरूको कब्जामा बस्नुपरेको थियो र तिनीहरूको शोषणमा पर्नुपरेको थियो। त्यस अन्धकारमय, उदासिन र चिन्तितमा परेका मानिसहरूलाई उद्धार गरिने उक्त पदहरूमा भविष्यवाणी गरिएको छ: "किनकि तपाईंले त्यसको बोझाको जुवा र त्यसको काँधको नोल, र त्यसलाई अत्याचार गर्नेको लाठी मिथानको हारको दिनमा भएझैं चकनाचूर पारिदिनुभएको छ" (यशैया ९:४)।

यशैया ९:८-१०:३४मा परमेश्वरका ईश्वरहीन र दुष्ट जनहरूले पाएका कष्टहरूको बारेमा वर्णन गरिएको छ। पढ्नुहोस्। त्यसपछि लेबी २६:१४-३९ पनि पढ्नुहोस् जसमा परमेश्वरको बाटोमा नहिँड्नेहरू कस्ता श्रापहरू भोग्नुपर्दो रहेछ भनेर उल्लेख गरिएको छ। एकै चोटी नगरि विभिन्न चरणहरूमा परमेश्वरले किन आफ्ना जनहरूलाई दण्ड दिनुभयो? यसले उहाँको चरित्र र लक्ष्यको बारेमा हामीलाई के बुझाउन खोजिएको छ? हेर्नुहोस् "८ परमप्रभुले याकूबको विरुद्धमा यो सन्देश पठाउनुभएको छ, र त्यो इस्राएलमाथि पर्नेछ। ९ सारा मानिसहरू, अर्थात् एफ्राइम र सामरियाका मानिसहरूले त्यो जान्नेछन्, जसले अहङ्कार र हृदयको घमण्डसित भन्दछन्, १० "ईटहरू त ढलेका छन्, तर हामीहरू कुँदेका ढुङ्गाहरूले फेरि बनाउनेछौं। अञ्जीरका रूखहरू काटी ढालिएका छन्, तर हामी तिनका सट्टामा देवदारु लगाउनेछौं।"

११ तर परमप्रभुले तिनीहरूका विरुद्धमा रसीनका शत्रुहरूलाई बलिया तुल्याउनुभएको छ, र तिनीहरूका शत्रुहरूलाई सुन्याउनुभएको छ। १२ अरामीहरूले पूर्वीतर र पलिशतीहरूले पश्चिमतिरबाट मुख बाएर इस्राएललाई निलेका छन्। यतिमा पनि उहाँको रीस मरेको छैन, र उहाँको हात अझै माथि उठाइएकै छ। १३ तर मानिसहरू तिनीहरूलाई हिकाउने व्यक्तितर्फ फर्केका छैनन्, न त तिनीहरूले सर्वशक्तिमान् परमप्रभुलाई खोजेका छन्। १४ यसैकारण परमप्रभुले इस्राएलबाट शिर र पुच्छर, खजूरका हाँगा र नर्कट एकै दिनमा काट्नुहुनेछ। १५ वृद्ध र आदरणीय मानिसहरू शिर हुन्, तथा झूटा कुरा सिकाउने अगमवक्ताहरूचाहिँ पुच्छर हुन्। १६ यस प्रजालाई अगुवाइ गर्नेहरूले तिनीहरूलाई भ्रममा पार्छन्। तिनीहरूबाट डोन्याइएकाहरूचाहिँ बरालिएका छन्। १७ यसकारण तिनीहरूका जवान मानिसहरूदेखि परमप्रभु प्रसन्न हुनुहुन्न, न त उहाँले तिनीहरूका टुहुरा-टुहुरी र विधवालाई टिठ्याउनुहुनेछ। किनकि हरेक व्यक्ति ईश्वरहीन र दुष्ट छ। हरेकको मुखबाट खराब कुरा निस्कन्छ। यतिमा पनि उहाँको रीस मरेको छैन, र उहाँको हात अझै माथि उठाइएकै छ। १८ निश्चय नै आगोझैँ खराबी बल्छ, त्यसले सिउँडी र काँढाहरू भस्म पार्छ। त्यसले वनका झाडीहरूलाई जलाउँछ, र ती धूवाँको बाक्लो मुसलो भएर माथितिर बटारिँदैजान्छन्। १९ सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको क्रोधले देश भस्म हुनेछ। मानिसहरू पनि आगोको निम्ति इन्धन हुनेछन्। कुनै मानिसले आफ्नो भाइलाई पनि छोड्नेछैन। २० दाहिनेपट्टि तिनीहरूले निल्नेछन् र पनि भोकै हुनेछन्। तिनीहरूले देब्रेपट्टि खानेछन्, तरै पनि सन्तुष्ट हुनेछैनन्। हरेकले आफ्नै सन्तानको मासु खानेछ, २१ मनश्शोले एफ्राइमलाई र एफ्राइमले मनश्शोलाई खानेछ, र तिनीहरू दुवै यहूदाको विरुद्धमा हुनेछन्। यतिमा पनि उहाँको रीस मरेको छैन, र उहाँको हात अझै माथि उठाइएकै छ" (यशैया ९:८-२१), "१ धिक्कार तिनीहरूलाई, जसले अन्यायी व्यवस्था बनाउँछन्, तिनीहरूलाई जसले अत्याचारी विधि निकाल्छन्। २ गरीबहरूका हक खोस्न र थिचोमिचोमा परेका मेरा प्रजाहरूका न्याय नगर्न, विधवाहरूलाई शिकार बनाउन र टुहुरा-टुहुरीहरूका धन लुट्नलाई तिनीहरूले यसो गर्छन्। ३ लेखा दिनुपर्ने दिन र टाढाबाट आउने आपत्ति आउँदा तिमीहरू के गर्नेछौ? तिमीहरू सहायताको निम्ति कसकहाँ जानेछौ? तिमीहरू आफ्ना धनहरू कहाँ छोड्नेछौ? ४ कैदीहरूका साथसाथै खुम्चिनु र मारिएकाहरूका माझमा लोट्नुबाहेक अरु केही रहनेछैन। यतिमा पनि उहाँको



रीस मरेको छैन, र उहाँको हात अझै माथि उठाइएकै छ। ५ “धिककार अशशूरीलाई, मेरो रीसको लाठो, जसको हातमा मेरो क्रोधको लौरो छ। ६ लूटको माल खोस्न र लूटपीट गरी ध्वस्त गर्न र सडकहरूको हिलोझैँ कुल्चीमिल्ची गर्नलाई ईश्वर नमान्ने जाति तथा मलाई रीस उठाउने मानिसहरूको विरुद्धमा मैले त्यसलाई हतपतसाथ पठाएको छु। ७ तर त्यसको यस्तो इच्छा छैन। त्यसको मनमा यस्तो विचार छैन। तर त्यसको अभिप्राय त सर्वनाश गर्ने, र धेरै जातिहरूलाई खतम गरिदिने विचार छ। ८ त्यसले भन्छ, ‘के मेरा सेनापतिहरू सबै राजा होइनन् र? ९ के कल्लोले कर्कमीशजस्तै भोगेन र? के हमात अर्पादजस्तै र सामरिया दमस्कसजस्तै छैन र? १० जसरी मेरो हातले मूर्तिहरूका राज्यहरूलाई कब्जा गर्‍यो, जसको खोपेर बनाएका मूर्तिहरू यरूशलेम र सामरियाका मूर्तिहरूभन्दा धेरै थिए, ११ त के मैले सामरिया र त्यसका मूर्तिहरूलाई व्यवहार गरेझैं यरूशलेम र त्यसका मूर्तिहरूलाई व्यवहार नगर्ने?’”

१२ जब परमप्रभुले सियोन पर्वत र यरूशलेमको विरुद्धमा आफ्ना सारा काम गरिसक्नुहुन्छ, तब उहाँले भन्नुहुनेछ, “म अशशूरका राजाको हृदयको स्वेच्छाचारी अभिमान र घमण्डी आँखाको कारण त्यसलाई दण्ड दिनेछु। १३ किनकि त्यसले भन्छ, ‘मेरै हातको बल र मेरै बुद्धिमानीले मैले यो गरेको हुँ, किनकि मेरो समझशक्ति छ। मैले जाति-जातिको सिमाना हटाएँ, र तिनीहरूका भण्डारहरू लुटेको छु। एउटा पराक्रमी व्यक्तिझैं मैले तिनीहरूका राजाहरूलाई दमन गरेको छु। १४ कसैले चराको गुँडमा हात लम्काएझैं मेरो हात जाति-जातिहरूका धन-सम्पत्ति-सम्म पुगेको छ। छोडिराखेका अण्डालाई कसैले बटुलेझैं मैले सबै देशहरूलाई बटुलें। तर त्यहाँ कसैले एउटै पखेटा चलाएन अथवा चूँ-चूँ चीँ-चीँ कसैले गरेन।” १५ के बन्चरोले त्यसलाई चलाउनेको विरुद्धमा आफूलाई उच्च पाछैँ? अथवा के आराले त्यसलाई चलाउनेको विरुद्धमा आफ्नो बडप्पन देखाउँछ? यो त लट्टी आफैँले पो त्यसलाई उठाउनेलाई मच्चाएझैं, अथवा लौरो आफैँले त्यसलाई उठाउने मानिस, जो काठ होइन, उसलाई मच्चाएझैं हुन्छ। १६ यसैकारण परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले त्यसका बलिया योद्धाहरूका बीचमा सोतर पार्ने रोग पठाउनुहुनेछ, र त्यसको गौरवमुनि दन्केको आगो सल्कनेछ। १७ इस्राएलका ज्योति आगो र त्यसका परमपवित्र ज्वाला हुनुहुनेछ, र त्यसले त्यसका काँढा र सिउँडीहरू एकै दिनमा जलाएर भस्म पार्नेछ। १८ त्यसका वन र मलिला खेतको शोभा

सम्पूर्ण रीतिले भस्म हुनेछ। त्यो रोगले सुक्दैगएको मानिसझै हुनेछ। १९ त्यसका वनका बचेका रूखहरूचाहिँ यति थोरै हुनेछन् कि एउटा बालकले पनि ती गनेर लेख्न सक्छ।

२० त्यो दिन इस्राएलका बचेको भाग, याकूबका घरानाका बाँचेकाहरूले फेरि आफूलाई प्रहार गर्नेमाथि भर पर्नेछैनन्, तर इस्राएलका परमपवित्र अर्थात् परमप्रभुमाथि नै साँच्चै भर पर्नेछन्। २१ बचेका भाग, अर्थात् याकूबको बचेको भाग शक्तिशाली परमेश्वरतर्फ फर्कनेछ। २२ हे इस्राएल, तिमीहरूका मानिसहरू समुद्रका बालुवाझै भए तापनि केवल एउटै बचेको भाग मात्र फर्कनेछ। सर्वनाश त प्रचुरता र धार्मिकतासित ठहराइएको छ। २३ परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले सारा देशमाथि ठहराएअनुसारको सर्वनाश ल्याउनुहुनेछ। २४ यसैकारण परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हे सियोनमा बस्ने मेरा प्रजा हो, अशशूरीहरूसित नडराओ, जसले तिमीहरूलाई एउटा लाठोले हिकाए र मिश्रले गरेझैँ एउटा लौरो तिमीहरूका विरुद्धमा चलाए। २५ तिमीहरूको विरुद्धमा उठेको मेरो रीस चाँडै शान्त हुनेछ, र तिनीहरूका सर्वनाशको निम्ति मेरो क्रोध तिनीहरूतिर फर्कनेछ।” २६ सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले ओरेबको चट्टानमा मिद्यानलाई हिकाएर लडाएजस्तै तिनीहरूलाई एउटा कोरीले पिट्नुहुनेछ। उहाँले मिश्रदेशमा उठाएझैँ आफ्नो लौरो पानीमाथि उठाउनुहुनेछ। २७ त्यो दिन तिनीहरूको बोझा तिमीहरूका काँधबाट, र तिनीहरूको जुवा तिमीहरूका घिन्नाबाट उठाइनेछ, र तिमीहरू मोटाएको कारण जुवा भाँचिनेछ। २८ तिनीहरू अग्यातभिन्न पस्छन्। तिनीहरू मिग्नोनबाट भएर जान्छन्। मिकमाशमा तिनीहरूले आफ्नो सामान सञ्चय गर्छन्। २९ तिनीहरू घाटीबाट भएर जान्छन् र भन्छन्, “हामी गोबामा वास बस्नेछौँ।” रामा थरथराउँछ, शाऊलको गिबा भागछ। ३० हे गल्लीमकी छोरी, आफ्नो उच्च सोरले करा! ए लैशा, ध्यान दिएर सुन! बिचरा अनातोत! ३१ मदमेना भगुवा भएको छ, गोबीमका मानिसहरू लुक्छन्। ३२ आज नै नोबमा तिनीहरू अडिनेछन्। सियोनकी छोरीको पर्वत, यरूशलेमको डाँडामा तिनीहरूले मुक्का देखाउनेछन्। ३३ हेर, परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले ठूलो शक्तिले स-साना हाँगाहरू लाच्छुनुहुनेछ। त्यसका अल्गा-अल्गा रूखहरू ढालिनेछन्, र अल्गाहरू होच्याइनेछन्। ३४ उहाँले वनका झाडीहरूलाई बन्चरोले काट्नुहुनेछ, र पराक्रमी जनको सामुन्ने लेबनान ढल्नेछ” (यशैया १०) र “१४ “तर यदि तिमीहरूले मेरा कुरा सुनेनौ, र यी सबै आज्ञा पालन गरेनौ,

१५ र मेरा विधिहरूलाई घृणा गरेर इन्कार गर्नु भन्ने, अनि मेरा सम्पूर्ण आज्ञा नमानेर मेरो करार भङ्ग गर्नु भन्ने, १६ म तिमीहरूका बीचमा आतङ्क फैलाउनेछु, अनि शरीर नष्ट पाउँजाने, आँखालाई विनाश गर्ने र प्राणलाई शिथिल गराउँदलाने भयङ्कर रोगहरू पठाउनेछु। तिमीहरूले रोपेका बीउहरू खेर जानेछन्, किनकि तिमीहरूका शत्रुहरूले फसल खाइदिनेछन्। १७ म तिमीहरूको विरोध गर्नेछु, र तिमीहरू शत्रुका हातबाट परास्त हुनेछौ। तिमीहरूलाई हेला गर्नेहरूले तिमीहरूमाथि प्रभुत्व गर्नेछन्, र कसैले नखेदे पनि तिमीहरू भाग्नेछौ।

१८ “ तिमीहरूले अझै पनि मलाई टेरेनौ भन्ने तिमीहरूका पापको सात गुणा बढी सजाय म तिमीहरूलाई दिनेछु। १९ म तिमीहरूको अभिमान र जिद्दी चूर गर्नेछु। तिमीहरूमाथिको आकाश फलामजस्तै र तिमीहरूमुनिको जमिन काँसोझैँ म तुल्याउनेछु। २० तिमीहरूको शक्ति खेर जानेछ, किनकि तिमीहरूको जमिनले उब्जनी दिनेछैन, र देशका रूखहरूले फल दिनेछैनन्। २१ “ तिमीहरू मेरो विरुद्धमा हिँडेर मलाई अझै टेरेनौ भन्ने म फेरि तिमीहरूका पाप सुहाउँदो सात गुणा बढी विपत्तिहरू तिमीहरूमाथि ल्याउनेछु। २२ म तिमीहरूका बीचमा जङ्गली जनावरहरू पठाइदिनेछु, जसले तिमीहरूका नानीहरूलाई खाइदिनेछन्, र तिमीहरूका गाईबस्तुहरूलाई नाश गर्नेछन्, अनि तिमीहरूको संख्या यति थोरै बनाउनेछन् कि तिमीहरूका बाटो सूनसान हुनेछन्। २३ “ यी सब भएर पनि तिमीहरू मतरफ फर्केनौ र मेरो विरुद्धमा हिँडिरह्यौ भन्ने, २४ म पनि तिमीहरूका विरुद्धमा हुनेछु, र तिमीहरूका पापका लागि म सात गुणा तिमीहरूलाई प्रहार गर्नेछु। २५ म तिमीहरूमाथि युद्धहरू ल्याउनेछु, र मेरो करार भङ्ग गरेको बदला म चुकाउनेछु। तिमीहरू आफ्नो-आफ्नो सहरमा जम्मा हुनेछौ, म त्यहाँ पनि तिमीहरूका बीचमा रूढी पठाउनेछु, अनि तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूका हातमा पर्नेछौ। २६ म तिमीहरूको अन्न यति साह्रो घटाइदिनेछु कि एउटै घरको चुलोमा दश घरका आइमाईहरूले पकाउनेछन्, अनि पकाएर भाग लगाउँदा यति थोरै हुनेछ कि कसैलाई पनि पुग्नेछैन। २७ “ यी सब भएर पनि तिमीहरूले मेरा कुरा सुनेनौ र मेरो विरुद्धमा हिँडिरह्यौ भन्ने, २८ मेरो क्रोधमा म तिमीहरूका विरुद्ध जानेछु, र तिमीहरूका पापको लागि म तिमीहरूलाई सात गुणा दण्ड दिनेछु। २९ तिमीहरूले आफ्नै छोराछोरीहरूको मासु खानुपर्नेछ। ३० म तिमीहरूका डाँडाका थानहरू नाश गर्नेछु, म तिमीहरूका धूपका वेदीहरू भत्काउनेछु, र

तिमीहरूका लाशहरू आफ्ना मृत मूर्तिहरूमाथि फालिदिनेछु, र म तिमीहरूलाई तिरस्कार गर्नेछु। ३१ म तिमीहरूका सहरहरू उजाड पार्नेछु, र तिमीहरूका धर्म-स्थलहरू शून्य पारिदिनेछु, अनि म तिमीहरूका भेटीका मीठो बास्ना ग्रहण गर्नेछैनँ। ३२ म देशलाई नष्ट पार्नेछु। यी सब देखेर त्यहाँ बस्ने तिमीहरूका शत्रुहरू अवाक् हुनेछन्। ३३ मचाहिँ तिमीहरूलाई जाति-जातिहरूका बीचमा तितरबितर पारिदिनेछु, र नाङ्गो तरवार लिएर तिमीहरूलाई खेदनेछु। तिमीहरूको देश सूनसान र तिमीहरूका सहरहरू उजाड हुनेछन्। ३४ सूनसान हुँदा देशले आफ्ना शबाथहरू भोग गर्न पाउनेछ र तिमीहरूचाहिँ आफ्ना शत्रुहरूका देशमा हुनेछौ, तब त्यसै समय देशले विश्राम लिएर आफ्ना शबाथहरू मनाउनेछ। ३५ जति दिन त्यो सूनसान रहन्छ भूमिले विश्राम पाउनेछ। तिमीहरू त्यहाँ रहँदा शबाथहरूमा नपाएको विश्राम त्यसले पाउनेछ।

३६ “ शत्रुको देशमा हुने बाँकी मानिसको हृदय म यति कमजोर पारिदिनेछु कि पात खसेको आवाज सुन्दा पनि तिनीहरू शत्रुले खेदेझैँ भाग्नेछन् र अकारण लोड्नेछन्। ३७ कसैले नखेद्दा पनि तरवारदेखि भागेझैँ तिनीहरू भाग्नेछन् र एक-अर्कामाथि ठक्कर खाँदै लोड्नेछन्। यसकारण तिमीहरूका शत्रुहरूका सामुन्ने खडा हुन सक्नेछैनौ। ३८ तिमीहरू अन्यजातिहरूका बीचमा नष्ट हुनेछौ, र तिमीहरूका शत्रुहरूको देशले तिमीहरूलाई निल्नेछ। ३९ बाँकी रहेका चाहिँ शत्रुहरूको देशमा आफ्नै र आफ्ना पुर्खाहरूका अधर्मले गर्दा खतम हुँदैजानेछ” (लेवीहरू २६:१४-३९)।

यदि साँच्चैँ भनौँ भने परमेश्वरले आफ्ना दुष्ट जनहरूलाई तत्कालै नाश गर्न चाहनुभएको भए उहाँले असेरियाको हातमा तुरन्तै सुम्पनु सक्नुहुन्थ्यो। तर उहाँ धैर्यवान हुनुहुन्छ, उहाँ “कोही नाश भएको चाहनुहुन्न तर सबैले आफ्नो पाप र दुष्टको लेखाजोखा गरे पश्चातापमा आउनु भन्ने” चाहनुहुन्छ (२ पत्रुस ३:९ रूपान्तरित)। आफ्नो दुष्टताबाट परमेश्वरतिर फर्केर आओस् भन्ने यही नीति उहाँले न्यायकर्ताहरूको समयमा कार्यान्वयन गर्नुभएको थियो। आफूहरूले गरेका मूर्खताहरूको नतिजा यहूदा र इस्राएलीहरूले अनुभव गरुन् भनेर परमेश्वरले तिनीहरूलाई छोड्नुभएको थियो। खराब, दुष्ट, दुराचारी, अत्याचारीको बाटो अपनाउँदा के हुन्छ भनेर मानिसहरूले बुझोस् र त्यसको नतिजालाई मानिसहरूले राम्रोसँग बुझोस् र अनि तिनीहरूले उत्तम निर्णय लिन सकोस् भनेर परमेश्वरले तिनीहरूलाई बारम्बार

मौका दिनुभएको थियो। जब तिनीहरूले दुष्ट कामहरू नै गरेर आफ्ना हृदयहरू कठोर बनाएर परमेश्वरप्रति बागी भए र उहाँका समाचारवाहकहरूको बन्तिहरूलाई लत्याए तब उहाँले आफ्नो सुरक्षा तिनीहरूबाट हटाउनुभएको थियो। तिनीहरूले परमेश्वरको आवश्यकता नभएको भनेर उहाँप्रति निरन्तररूपमा विद्रोह गरेका थिए। यो गति तिनीहरूले आफ्नै स्वइच्छाले छानेर तिनीहरू आफैलाई यस्तो दुर्गतिमा झन झन ओन्हालोमा गए कि परमेश्वरले पनि तिनीहरूलाई केही गर्न सक्नुभएको थिएन।

**यशैया ९:८-१०:२सम्म फेरि पढ्नुहोस्। मानिसहरूका के पापका दोषी थिए? तिनीहरूले कसको बिरुद्धमा पाप गरे? तिनीहरूमा दोषी को थियो?**

हामीले यहाँ बाइबलभरि देखाइएको एउटा वास्तविकतालाई देखाउँछु। परमेश्वरले प्रत्येक व्यक्तिको आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रतामाथि हस्तक्षेप गर्नुहुन्न। मानिसहरू स्वतन्त्र बिचार वा निर्णय गर्ने अधिकार दिनुभएर नै परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको थियो (यसरी सृष्टि गरिनु आवश्यक थियो, नत्र भने तिनीहरूले परमेश्वरलाई खुला र भित्री हृदयले इमान्दारसाथ प्रेम र सेवा गर्ने थिएन बरु डर र करले गर्थे)। आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता भनेको गलत गर्न पनि स्वतन्त्रता हो (अर्थात् परमेश्वरलाई मानेर उहाँको सही बाटोमा हिँड्ने र उहाँलाई अस्वीकार गरे गलत तथा दुष्ट बाटोमा हिँड्ने अधिकार उहाँले मानिसलाई सुम्पनुभएको छ)। बारम्बार परमेश्वरले आफ्ना जनहरू पठाउनुभएर उहाँको प्रेम र चरित्रलाई प्रकट गर्नुभएर उहाँले आफूतिर तान्न खोज्नुहुन्छ। तर हाम्रै गलत निर्णयले ल्याउने अनेकौं खराबी फलहरू पनि हामीले कटानी गर्ने अनुमति पनि उहाँले दिनु दिनुहुन्छ। जसको फलस्वरूप, पीडा, दुःखकष्टः रोगव्याधी, त्रास, गञ्जागोल आदि हुन्। परमेश्वरबिनाको जीवन बिताउँदा हाम्रो गति के हुनेहेछ भनेर हामीले महसुस गरुन् भन्ने उहाँको चाहना हो। यद्यपि, मानिसहरूले त्यस्तो दुर्गति भोग्नुपर्दा पनि कतिपय समयमा आफ्ना पापहरू त्यागेर परमेश्वरतिर फर्किन नचाहेको हामी पाउँछौं। पशुमा नभएको तर मानिसमा रहेको आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता, स्वविवेकको स्वतन्त्रता गजबको छ। यस बिना हामी मानव प्राणी हुँदैनौं। (तर मानिसहरूको चाहना बिरुद्ध हस्तक्षेप गरेर परमेश्वरले तिनीहरूलाई रखवाली गर्नुहुन्न वा आफ्नो शक्ति प्रयोग गरेर परमेश्वरले तिनीहरूलाई जबरजस्ती परिवर्तन गर्नुहुन्न-अनुवादकको थप)। तर धिक्कार तिनीहरू जो आफूले पाएको स्वविवेक, आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गर्दछ।

आफ्नो जीवनशैलीलाई वेवस्ता गर्दा र परमेश्वरको वचन अनुसार लागनुपर्ने बाटोलाई त्याग्दा तपाईंको जीवनमा कति दुःख भोग्नुभएको थियो? के ती दुःखहरूलाई प्रयोग गरेर परमेश्वरले तपाईंलाई केही सिकारहनुभएको महसुस गर्नुभएको थियो? वा तपाईं अझै पनि आफ्नै ढिपीमा चलेर ठिक बाटोमा हिँड्ने परमेश्वरको आवाजलाई कुल्चिरहनुभएको छ कि?

#### ४. जरा र हाँगा एउटैमा (यशैया ११)

यशैया ११:१मा उल्लेख गरिएको छ "यिशैको ठुटाबाट एउटा टुसा निस्कनेछ, त्यसका जराहरूबाट निस्केको हाँगाले फल फलाउनेछ।" यिशैको ठुटा को हो? हेर्नुहोस्, जकरिया ३:८ "हे यहोशू प्रधान पूजाहारी र तिम्रो सामुन्ने बस्ने तिम्रा साथीहरू, जो पछि हुने कुराका चिन्नजस्ता छन्। यी कुरा सुन। हेर, म मेरो दास, अर्थात् हाँगालाई ल्याउनेछु।" र जकरिया ६:१२ "त्यसलाई भन्, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: 'हेर, यो मानिस जसको नाउँ हाँगा हो, त्यो आफ्नो ठाउँमा बढ्नेछ, र परमप्रभुको मन्दिर बनाउनेछ।"

यशैया १०:३३,३४मा उल्लेख गरिएको ढालिएको रुखको चित्रण यशैया ११:१ले टिप्पण गर्छ। "यिशैको ठुटा" भनेको धारणाले दाउदको (यिशैको छोरा) बंशलाई सम्बोधनलाई सम्बोधन गर्दछ जुन बंशले आफ्नो शक्ति गुमाउने भएको थियो (दानिएल ४:१०-१७,२०-२६)। तर नाश भएको बंशबाट "हाँगा वा ठुटो" निस्कनेछ भनिएको छ। त्यसको अर्थ दाउदकै बंशबाट आउने शासकको बारेमा भनिएको पाइन्छ।

दाउदको बंशबाट आएका नयाँ शासकलाई "यिशैको ठुटो" भनेर किन सम्बोधन गरिएको थियो (यशैया ११:१०)? यसको अर्थ के हो? हेर्नुहोस्, प्रकाश २२:१६ "म येशूले आफ्ना दूतलाई तिम्रीकहाँ मण्डलीहरूका निमित्त यो गवाही दिन पठाएको छु। दाऊदका मूल र सन्तान, अनि बिहानको चहकिलो तारा म नै हुँ।"

यिशैको ठुटो वा दाउदको बंशबाट आएको जरा वा मूल र सन्तान भनेर वर्णन गरिएको व्यक्ति (प्रकाश २२:१६) केवल येशूमात्र हुनसक्छ। येशू ख्रीष्ट दाउदकै घरानमा जन्मनुभएको थियो (लूका ३:२३-३१)। दाउद आदमको सन्तानबाट आएका थिए। आदम परमेश्वरको पुत्र भनेर कहलाइएको छ (लूका ३:३८)। त्यसको अर्थ आदमलाई येशूले नै सृष्टि गर्नुभएको थियो (यूहन्ना १:१-३,१४) भन्ने जनाउँछ। त्यसकारण येशू ख्रीष्ट दाउदको पूर्खा पनि हुनुहुन्थ्यो भने उनी उहाँको सन्तान पनि।

नयाँ दाउद शासकले मानिसहरूको पाप र भ्रष्ट चाल चलनको प्रभावलाई कसरी उल्ट्याउनुहुन्छ? हेर्नुहोस्, यशैया ११ " १ यिशैको ठुटाबाट एउटा टुसा निस्कनेछ, त्यसका जराहरूबाट निस्केको हाँगांले फल फलाउनेछ। २ परमप्रभुका आत्मा उहाँमा रहनुहुनेछ- बुद्धि र समझका आत्मा, सल्लाह र शक्तिका आत्मा, ज्ञान र परमप्रभुको भयको आत्मा ३ अनि परमप्रभुको भयमा नै उहाँ प्रसन्न हुनुहुनेछ। आँखाले देखेर उहाँले इन्साफ गर्नुहुनेछैन, र कानले सुनेर मात्र निर्णय गर्नुहुनेछैन। ४ तर खाँचोमा परेकाहरूको न्याय उहाँले धार्मिकतासित गर्नुहुनेछ, र पृथ्वीका गरीबहरूका लागि उहाँले न्यायसित फैसला गरिदिनुहुनेछ। आफ्नो मुखको लाठोले उहाँले पृथ्वीलाई हिकाउनुहुनेछ, र आफ्नो ओठको सासले दुष्टलाई नाश गर्नुहुनेछ। ५ उहाँको पेट धार्मिकता हुनेछ, र उहाँको कम्मरको पटुका सत्यता हुनेछ। ६ ब्बाँसोचाहिँ थुमासित बस्नेछ, र चितुवा पाठासित सुतेर बस्नेछ। बाछ्या, सिंह र एक वर्षे पशु एकैसाथ रहनेछन्, र एउटा सानो बालकले तिनीहरूलाई डो-न्याउनेछ। ७ गाई र भालू एकैसाथ चर्नेछन्, र तिनीहरूका बच्चाहरू एकैसाथ ढल्केर बस्नेछन्। र सिंहले गोरुले झैँ पराल खानेछ। ८ दूधे-बालकले गोमन सर्पको कुरको नजिक खेल्नेछ, र भर्खर दूध छोडेको बालकले विषालु सर्पको दुलोमा आफ्नो हात हाल्नेछ। ९ तिनीहरूले मेरा सबै पवित्र पर्वतमा न त केही हानि न नोक्सानी गर्नेछन्, किनकि समुद्र पानीले भरिएझैँ पृथ्वी परमप्रभुको ज्ञानले भरिपूर्ण हुनेछ।

१० त्यस दिन मानिसहरूका निम्ति यिशैको वंशबाट एउटा झन्डाजस्तै खडा हुनेछ। जाति-जातिहरू उहाँकहाँ भेला हुनेछन्, र उहाँको विश्रामको स्थान महिमामय हुनेछ। ११ त्यस दिन परमप्रभुले अश्शूर, तल्लो र माथिल्लो मिश्र, कूश, एलाम, बेबिलोनिया, हमात र समुद्रका टापूहरूबाट आफ्ना प्रजाको बाँकी रहेको भागलाई छुटाउनलाई आफ्नो हात फेरि दोस्रो पल्ट पसारुनुहुनेछ। १२ उहाँले जाति-जातिहरूका निम्ति एउटा झन्डा खडा गर्नुहुनेछ, र इस्राएलका निकालिएकाहरूलाई र यहूदाका छरपष्ट भएकाहरूलाई पृथ्वीको चारै दिशाबाट भेला गराउनुहुनेछ। १३ एफ्राइमको शेखी झर्नेछ, र यहूदाका शत्रुहरू नष्ट हुनेछन्। एफ्राइमले यहूदासँग डाह गर्नेछैन, न त यहूदा एफ्राइमको शत्रु हुनेछ। १४ तिनीहरू पश्चिमतिर पलिशत देशको भिरालोमा वेग हानेर जानेछन्। तिनीहरूले मिलेर पूर्वका मानिसहरूलाई लुट्नेछन्। तिनीहरूले एदोम र मोआबमाथि हात हाल्नेछन्, र अम्मोनीहरू तिनीहरूका अधीनमा हुनेछन्। १५ परमप्रभुले मिश्रदेशको समुद्रको खाडीलाई बिलकुलै

सुकाउनुहुनेछ। उहाँले यूफ्रेटिस नदीमाथि लूहसित आफ्नो हात चलाउनुहुनेछ, र त्यसलाई सातवटा खोलाहरूमा विभाजन गर्नुहुनेछ र त्यसमा मानिसहरू जुत्ता लाएर सुक्खै तरेर जानेछन्। १६ आफ्ना प्रजाका बाँचिको भागको निम्ति अश्रूबाट आउनलाई एउटा यस्तो मूलबाटो हुनेछ, जस्तो मिश्रदेशबाट आउँदा इस्त्राएलको निम्ति भएको थियो।"

परमेश्वरसँगै तालमेल गरेर उहाँले सोच्नुहुन्छ र काम गर्नुहुन्छ। उहाँले उचित न्याय गर्नुहुन्छ। दुष्टहरूलाई सजाय दिनुहुन्छ र शान्ति ल्याउनुहुन्छ। जब उहाँले शासनभार सम्हाल्नुहुन्छ तब प्रभुले इस्त्राएल र यहूदाका बाँकिरहेका परमेश्वरप्रति विश्वासमा रहेका सन्तानलाई फिर्ता ल्याउनुहुनेछ, एकत्रित पार्नुहुनेछ र पुनर्स्थापित गर्नुहुनेछ (हेर्नुहोस्, यशैया १०:२०-२२)। दाउदको समयमा जस्तो बलियो, एक भएको राज्य प्रणाली हुनेछ। जसरी दाउदले फिलिस्ती र अरू शत्रुहरूलाई जितेका थिए उहाँले पनि शत्रुहरूलाई परास्त्र गर्नुहुनेछ। तर नयाँ शासक दाउदभन्दा महान् हुनुहुनेछ। किनभने उहाँले सुरुमा भएको सृष्टिको वातावरणलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएर शान्ति स्थापना गर्नुहुनेछ। हिंस्रक जनावरहरू माँसहारी हुनेछैन। आफूले सिकार गरेका पहिलाका जन्तुहरूसँग सबै पशु, पंक्षी आदिहरू सँगसँगै मिलेर कुनै डर नमानी बस्नेछन् (यशैया ११:६-९)।

यशैया ११मा येशू ख्रीष्टको प्रथम आगमनको कि, दोस्रो आगमनको वा दुवैको बारेमा चर्चा गरिरहेको छ? भविष्यवाणीहरूलाई सरसर्ती हेर्नुहोस् र यशैया ११मा लेखिएका कुराहरू केलाएर पढ्नुहोस् र येशूको कुन आगमनको बारेमा चर्चा गरिरहेको छ सो सोच्नुहोस्।

येशू ख्रीष्टको दुवै आगमनको चित्रण यशैया ११मा गरिएको छ। ती दुवै चित्रणहरू एक आपसमा कसिएको छ, किनभने तिनीहरू एउटैको दुई भागहरू हुन्। यो एउटै सतहको दुई भाग हुन्। मुक्तिको योजना पूरा हुन येशूको दुवै आगमनको आवश्यक छ: पहिलो, जुन पूरा भइसकेको छ, र दोस्रो आउन बाँकि नै छ। त्यसबेला येशूप्रति विश्वास, भरोसा, आस्था गर्नेहरूको सबै आशाहरू पूरा हुनेछन्।

येशूले प्रथम आगमनमा के काम फत्ते गर्नुभयो जसले गर्दा दोस्रो आगमनको पनि सुनिश्चित गराउँदछ? यदि येशूको पहिलोको नतिजाले दोस्रो आगमन भएन भने पहिलो आगमनको औचित्य के छ र?



## ५. "तपाईंले मलाई सान्त्वना दिनुभएको छ" (यशैया १२:१-६)

परमेश्वरको करुणा, सदाशयताप्रति सराहना व्यक्त गर्दै र उहाँबाट पाएको अत्यन्तै प्रभावकारी सान्त्वना तथा मनलाई हलुको पार्ने वचनको प्रशंसा गर्दै रचिएको छोटो भजन यशैया १२ अध्याय हो। यो भजन पुनर्स्थापित भएर बचेका सन्तानको मुखमा राखिएको थियो। जसरी इस्राएलीहरूलाई इजिप्टबाट उद्धार गरिएको थियो त्यसरी नै युद्धबन्दीमा रहेका यहूदीहरूलाई उद्धार गरिनेछ भन्ने वाचा गरिएको थियो ("आफ्ना प्रजाका बाँचेको भागको निम्ति अश्वशूरबाट आउनलाई एउटा यस्तो मूलबाटो हुनेछ, जस्तो मिश्रदेशबाट आउँदा इस्राएलको निम्ति भएको थियो" (यशैया ११:१६)। जब इस्राएलीहरू फाटिएको लाल समुद्र पार गरिरहेका थिए तब इजिप्टका सेनाहरू तिनीहरूको पछि लागेर आएका थिए। इस्राएलीहरू समुद्र पार भएपछि त्यो फाटिएको समुद्र फेरि जोडिएको थियो। त्यसबेला निसश्त्र इस्राएलीहरूलाई हमला गर्न आएका मिश्रका सैनिकहरू त्यो फाटिएको समुद्र फेरि जोडिन्दा तिनीहरू डुबेका थिए। त्यसरी परमेश्वरले ती इस्राएलीहरूलाई उद्धार गरिन्दा मोशाले सारा जन समूहको सामु उहाँको स्तुति प्रशंसा गाएका थिए (प्रस्थान १५ हेर्नुहोस्)।

यशैया १२मा उल्लेख गरिएको भजनसँग प्रकाश १५:२-४मा गाइएको मोशा र थुमाको गीत तुलना गर्नुहोस्। ती दुवैले परमेश्वरको के प्रशंसा गरिरहेका थिए? "१ त्यस दिन तिमीहरू भन्नेछौ, "हे परमप्रभु, म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु, तपाईं रिसाउनुभए तापनि तपाईंको रीस अब मन्थो, र तपाईंले अब मलाई सान्त्वना दिनुभएको छ। २ निश्चय नै परमेश्वर मेरा उद्धार हुनुहुन्छ। म विश्वास गर्नेछु र म डराउनेछैनँ। परमप्रभु, परमप्रभु नै मेरा शक्ति र भजन हुनुहुन्छ। उहाँ नै मेरा उद्धार हुनुभएको छ।" ३ आनन्दसित तिमीहरूले उद्धारको इनारबाट पानी भर्नेछौ। ४ त्यस दिन तिमीहरूले भन्नेछौ, "परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ। उहाँको नाउँको पुकारा गर। उहाँले के गर्नुभएको छ जाति-जातिहरूका बीचमा प्रचार गर। अनि उहाँको नाउँ उच्च पारिएको छ भनी घोषणा गर। ५ परमप्रभुको भजन गाओ, किनकि उहाँले महिमापूर्ण कामहरू गर्नुभएको छ। सारा पृथ्वीले यो कुरा जानून्। ६ हे सियोनका मानिस हो, उच्च सोरले कराओ, र आनन्दले गाओ, किनकि तिमीहरूका बीचमा इस्राएलका परमपवित्र महान् हुनुहुन्छ।" यशैया १२ र "१ मैले स्वर्गमा ठूलो र अचम्मको अर्को एउटा चिन्ह देखें: सात स्वर्गदूतहरूले सात वटा अन्तिम विपत्ति लिएका थिए, किनकि तिनीहरूमा नै

परमेश्वरको क्रोध समाप्त भएको छ। २ आगोसँग मिसिएका काँचको समुद्रजस्तो मैले देखें। त्यहाँ पशु र त्यसको मूर्तिमाथि र त्यसका नाउँको संख्यामाथि विजय पाउनेहरू आफ्ना हातमा परमेश्वरको वीणा लिई त्यस काँचका समुद्रको किनारमा खडा थिए। ३ तिनीहरूले यसो भनेर परमेश्वरका दास मोशाको भजन र थुमाको भजन गाउँदैथिए, "हे परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमान्, तपाईंका कार्य महान् र आश्चर्यपूर्ण छन्, युग-युगका महाराजा, तपाईंका मार्ग धार्मिक र सत्य छन्। ४ हे परमप्रभु, तपाईंको डर कसले मान्दैन? र तपाईंका नाउँको महिमा कसले गर्दैन? किनकि तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ। सबै जातिले आएर तपाईंलाई दण्डवत् गर्नेछन्, किनभने तपाईंका धार्मिक कार्यहरू प्रकट भएका छन्।" प्रकाश १५:१-४।

आउनेवाला उद्धारक येशू नै हुनुहुन्छ भन्ने पहिचान यशैया १२:२ले महसुस गराउँछ। यहाँ भनिएको छ कि "परमेश्वर मेरो उद्धारक हुनुहुन्छ" र उहाँ मेरो मुक्ति हुनुभएको छ" (रूपान्तरित)। येशूको नाउँको अर्थ नै "प्रभु मेरो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ" हो।

येशूको नाउँमा प्रभु उद्धारक वा मुक्तिदाता भनेर समावेश गरिएको उल्लेखनीय अर्थ के हो?

प्रभुले मुक्ति दिने वा उद्धारमात्र हामीलाई दिनुहुन्न (यशैया १२:२), तर उहाँ आफैँ मुक्ति हुनुहुन्छ। हाम्रो माझमा इस्राएलको पवित्र जनको (यशैया १२:६) उपस्थिति हुनुभनेकै हाम्रो निमित्त सबै थोक हो। परमेश्वर हामीहरूसँग रे! उहाँले क्रुसमा हाम्रा पापहरू बोक्नुमात्र भएन तर हाम्रो निमित्त उहाँ पाप हुनुभयो (२ कोरन्थी ५:२१)। उहाँले शान्तिमात्र सृजना गर्नुहुन्न, उहाँ आफैँ हाम्रो शान्ति हुनुहुन्छ (एफिसी २:१४)।

त्यसकारण "यिशैको ठुटो मानिसहरूको माझमा झण्डा" (यशैया ११:१०) हुनभएकोमा हामी अचम्म मान्नु हुँदैन। जब येशूलाई क्रुसमा उचालिन्छ तब उहाँले नै सबै मानिसहरूलाई आफूतिर खिँचु हुन्छ (यूहन्ना १२:३२,३३)। सारा संसारका मानिसहरू जनसंख्या होइन तर केवल थोरै, अल्पमत वा बचेखुचेका बाँकि सन्तान "पराक्रमी परमेश्वर"तिर (यशैया १०:२१) फर्किनेछ। त्यो परमेश्वर हाम्रो माझमा बालक भएर जन्मिनुभएको "शान्तिका राजकुमार" हुनुहुन्छ (यशैया ९:६)।

येशू हाम्रो मुक्तिदातामात्र हुनुहुन्न हाम्रो मुक्ति हुनुहुन्छ भन्ने धारणाको बारेमा अझ ध्यान दिएर सोच्नुहोस्। रोमी ३:२४मा उल्लेख गरिएको छ,

"परमेश्वरका अनुग्रहको वरदानले खीष्ट येशूमा भएको उद्धारबाट तिनीहरू सित्तैमा धर्मी ठहरिएका छन्।" येशूमा मुक्ति छ भनेर यहाँ उल्लेख गरिएको छ। मुक्ति भनेको उहाँमा हुने केही कुरो हो। अनि, परमेश्वरको अनुग्रह र करुणा, दया र सदाशयताले गर्दा हामी पनि त्यस मुक्तिमा सदाको निमित्त सहभागी हुनसक्छौं। अर्थात् उहाँमा भएको मुक्ति उहाँप्रति आस्था र विश्वासद्वारा हाम्रो हुनसक्छ। त्यो मुक्ति हामीहरूको धर्मकर्म आदिले होइन किनभने धर्म वा मुक्तिको लागि हामीले जे अथक प्रयास गरेतापनि हामीलाई मुक्ति दिलाउन प्रयाप्त छैन। येशूले गर्नुभएको कामलेमात्र हामीलाई मुक्ति उपलब्ध गराइएको छ। त्यो मुक्ति हामीले केवल उहाँमाथि विश्वास वा आस्था राखेमात्र पाइन्छ। यस सत्य आत्मज्ञानले तपाईंलाई मुक्तिको सुनिश्चितता र आशा कसरी दिन्छ? तपाईं आफूले आफैलाई जाँचेर हेर्दा तपाईं त्यस महान् मुक्तिमा सहभागी हुन के योग्य ठहराउनु सक्नुहुन्छ त? तैपनि परमेश्वरले येशूद्वारा हामीलाई मुक्ति दिन उहाँले हात बढाउनुभएको छ।

### उपसंहार:

**थप जानकारी:** "मानवीय पिताको हृदय आफ्नो छोराप्रति अत्यन्तै लालायीत हुन्छ। पिताले आफ्नो सानो छोरोको अनुहारमा हेर्दछ र कष्टमय संसारमा आफ्नो छोरो हुर्कनुपर्ने वाध्यताले उनको हृदय छिया छिया हुन्छ। शैतानको शक्तिबाट आफ्नो प्रिय छोरोलाई पिताले सुरक्षित राख्न चाहन्छ। छोराको जिवनमा आउने अनेकौं परिक्षा, सङ्कष्ट र द्वन्द्वबाट बचेको पिता चाहन्छ। तितो द्वन्द्व र अझ अत्यन्तै जोखिमपूर्ण कामलाई सहै भएपनि परमेश्वर पिताले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो। हाम्रा साना नानीहरू जीवनको बाटोमा सुरक्षितसाथ हिँडोस् भनेर परमेश्वरले येशूलाई पठाउनुभएको थियो। 'यो कस्तो प्रेम!' हे जगतहरू, अचम्म मान, हे पृथ्वी चकित होऊ!"-एलेन जी हाइट, द डिजाएर अभ एजेज, पृ. ४९बाट रूपान्तरित।

"पापी मानिसको उद्धार गर्न येशू खीष्ट आफै अघि सर्नुभएको थियो। मानिसको मुक्तिको निमित्त के आवश्यकता छ सो पूरा गर्न के शर्तहरू छन् ती उहाँ आफैले पूरा गर्न वचन दिनुभएको थियो। यस महान् पूण्य काम सम्पन्न गर्न कुनै पनि स्वर्गदूत, कुनै पनि मानिस सक्षम वा योग्य थिएन। मानिसको पुत्रमात्र उचालिनु आवश्यक छ। केवल अनन्तको स्वभाव भएको परमेश्वरले मात्र मुक्तिको कामको प्रक्रिया सुसम्पन्न गर्न सक्थ्यो। पापी, दुष्ट र विश्वासघाती मानिससँग सम्पर्क गर्न येशू सहमत हुनुभएको थियो। मानिसको

स्वभाव वा अवतार लिएर आफ्नो रगत बगाउन येशू राजीहुनुभएको थियो। मानिसको पापको भेटी हुन येशू आफ्नै प्राण दिनुभएको थियो। मानिसको दोष र पाप स्वर्गको परिषदमा नापिएको थियो वा जोखिएको थियो। पापबाट ल्याउने क्रोधको मूल्याङ्कन गरिएको थियो। पतित मानिसहरूमा आशा फैलियोस् भनेर पापको सबै मूल्य आफैमा थुपार्ने निर्णय येशूले त्यस परिषदमा प्रस्ताव राख्नुभएको थियो।"-एलेन जी ह्याइट, द साइनस अफ द टाइमस्, मार्च ५, १८९६बाट रूपान्तरित।

### **चिन्तनमननः**

येशूको पहिलो र दोस्रो आगमनको चित्रण परमेश्वरले यशैया ११मा दिनुभएको हामीले हेर्नौं। कतिपय यहूदीहरूले येशूको पहिलो आगमनलाई किन स्वीकार गरेनन् भनेर यसले केही हदमा बुझाउँछ। येशूले दोस्रो आगमनमा के गर्नुहुनेछ केवल त्योमात्रै ती यहूदीहरूले अपेक्षा गरेका थिए। येशूको आगमनको बारेमा उचित धारणा र बुझाइ हामीमा हुनु किन महत्त्वपूर्ण छ भनेर त्यसले हामीलाई कसरी बुझाउँछ? अन्तिम युगमा गलत धारणाहरूले ल्याउने शैतानको ठूलो छलप्रति हामी कसरी सुरक्षित हुने? (यस मामिलामा एलेन जी ह्याइटले आफ्नो पुस्तक *द ग्रेट कन्त्रोभर्सीको* अध्याय ३९मा विस्तृतरूपमा प्रस्तुत गर्नुभएको छ)।

**सारांशः** यशैयाको समयमा इस्राएलीहरू परमेश्वरप्रतिको विश्वासमा एकदम पतित भएका थिए। जसले गर्दा तिनीहरूले विदेशीको हातबाट युद्ध तथा युद्धबन्दीको महाकष्ट भोग्नुपरेको थियो। त्यसबेला देखा परेको यशैया नै उनको नाउँ "परमेश्वरको मुक्ति" भएर खडा भएको थियो। सारा राष्ट्र नै भ्रष्ट भएर पतित भएतापनि त्यसमा परमेश्वरप्रति आस्थावान र निष्ठावान केही बाँकि वा बचेखुचेका उहाँका जनहरू हुनेछन् र तिनीहरूमाथि आइ परेको दवाव, पीडा, अन्याय अत्याचारबाट तिनीहरूलाई उद्धार गरिनेछ भनेर परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। यो आशाको भविष्यवाणी अन्तमा आएर येशूमा पूरा भएको थियो। उहाँको नाउँको अर्थ नै "प्रभु मुक्ति हुनुहुन्छ" थियो।

**कथा ५**  
**इभानको सबभन्दा ठूलो दिन**  
**इभान शारोनोभ, २७, रुस**

---

जीवन सबै ठीक ठीकसँग चलिरहेको थियो त्यसबेलासम्म एक दिन जब इभान २२ वर्षको भएको थियो। पहिला त जब इभान आफ्नो घरमा आमालाई भेट्न गयो तब उनीसँग उनको ठूलो कचकच भयो। उसको घर रुसको काजान भन्ने सहरमा थियो। अनि काजानको विश्वविद्यालयमा अध्ययन गर्दा ऊ बहालमा बसेको कोठाबाट घरपतिले उसलाई निकालीदियो। त्यही दिन दिउँसो विश्वविद्यालयमा उसले दिएको परिक्षामा असफल भएको थाहा पायो। त्यही दिनमा आमाको घरमा आफ्नो कारबाट फर्किँदै गर्दा ट्राफिक पुलिसले उसलाई रोक्‍यो। कारलाई छिटो हाँकेकोले उसले जरिवाना तिर्न बाँकी भएको उसले भेट्टायो। "तिमीले जरिवाना तिर्न नचाहेकोले तिमीलाई अदालतमा लानुपर्छ भनेर पुलिस अफिसरले उसलाई भन्यो। पुलिसले उसको ड्राइभरको लाइसेन्स जफत गर्‍यो र पुलिसको पछाडि पछाडि कार चलाएर अदालतमा आऊ भनेर पुलिसले भने। अदालतमा न्यायधिसलाई पुलिस अफिसरले इभानको बारेमा सुनुवाइ गरे। न्यायधिसले इभानलाई जरिवाना तिर्नैपर्छ भनेर जिकिर गरे। तर त्यो जरिवाना उसले कि त तुरन्तै दोबर तिर कि त १५ दिनसम्म इयालखानामा बस्नु पर्छ भनेर न्यायधिसले सुनाए।

कस्तो नराम्रो दिन आफ्नो भइरहेको इभानले ठानिरहेको थियो। जब न्यायधिस बोल्दै थिए तब युगको अन्तमा हुने संसारको न्यायको दिनको झलक उसको दिमागमा चम्क्यो। "यदि मैले पश्चाताप गरेर परमेश्वरमा फर्किन भने न्यायको दिनमा म गलत पक्षमा उभिनुपर्नेछ" उसले सोच्यो।

इभान इसाई घरमा हुर्केको थिएन तर उसले परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दथ्यो। जब इभान युवा अवस्थामै थियो उसको आमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा बप्तिस्मा लिएकी थिइन्। आफ्नी आमासँग उनी एउटा सानो झुण्ड र अरू एडभेन्टिस्टहरूसँग एक वर्ष सङ्गति गरेको थियो। तर जब ऊ विश्वविद्यालयमा भर्ना भयो तब उसले परमेश्वरको बारेमा बिसिँदिएको थियो।

अदालतमा आफूसँग भएको खारखुर पैसा निकालेर उसले जरिवाना तिर्‍यो। ड्राइभिङ लाइसेन्स पाएपछि होशियारसँग आफ्नो आमाकहाँ ऊ गयो। एक दिनपछि उसलाई ठूलो ज्वरले समात्यो। ऊ तीन दिनसम्म ओछ्यानमा परिरह्यो। त्यसबेला उसलाई नराम्रो लागिरहेको थियो। अनि उसले आफ्नो हात बढाएर बाइबल तान्यो र पल्टायो। पल्टाउने बित्तिकै उसको आँखा मत्ती ६:३३मा पर्‍यो जसमा यो लेखिएको छ "परमेश्वरको राज्य पहिले खोजि गर अनि उहाँको धार्मिकता र सबै थोक तिमीलाई थपिनेछ।" येशूको वचनले

उसको मन छोटो। परमेश्वरभन्दा उसले आफ्नो अध्ययन र परिवारलाई बढि प्राथमिकता दिएको उसले महसुस गर्‍यो। ठूलो ज्वरले उसलाई सताएतापनि घरबाट निस्केर कतै सुनसान ठाउँमा परमेश्वरसँग समय बिताउने उसले चाह‍यो। घरबाट निस्केर ऊ एउटा नदीको छेउमा सुनसान ठाउँमा गयो। अनि उसले आफ्नो गहिरो दुःख र पश्चाताप व्यक्त गर्दै परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्‍यो, "म तपाईंतिर फर्कन चाहन्छु। तपाईं मेरो नजिक हुनुहोस्।" त्यसदिनदेखि उसले सबै थोकभन्दा पहिले परमेश्वरलाई समय दिन थाल्यो। उसले धेरै प्रार्थना गर्न थाल्यो। प्रत्येक बिहान र बेलुका उसले बाइबल पढ्यो। उसले एलेन जी हाइटको "अर्ली राइटिङ्ग्स" र अरू किताबहरू पढ्यो। उसले बप्तिस्मा पनि लियो र चर्चमा युवाहरूको अगुवा पनि भयो।

येशूलाई उसले हृदय दिनुभन्दा अघि उसले लोकप्रिय फिटनेस अर्थात् व्यायाम क्लब स्थापना गरेको थियो। त्यो क्लब अत्यन्तै सफल थियो। त्यो काजान सहरमा थियो। नगरका पदाधिकारीहरूले स्थानीय विदाहरूमा सार्वजनिकरूपमा कसरत गर्ने कार्यक्रम गर्न अनुरोध गरे। उसको बारेमा स्थानीय पत्रपत्रिकाहरूमा छापेको थियो। अब येशूलाई आफ्नो हृदय दिएदेखि उसले त्यो फिटनेस क्लब बन्द गर्‍यो तर साना केटाकेटीहरूको निम्तिमात्र शरीरलाई स्वस्थ बनाउने कार्यक्रम चलाउन थाल्यो। सुरुमा केही युवायुवतीहरूमात्र थिए तर त्यस तालिममा २० जना युवायुवतीहरू सामेल हुन पुग्यो। उसले सार्वजनिक चौरमा ती तिनीहरूलाई व्यायाम गर्ने तालिम सित्तैमा आयोजना गर्‍यो। इभानले येशूलाई प्रेम गरेको ती केटाकेटीहरूले महसुस गरे। तिनीहरूले ऊसँग परमेश्वरको बारेमा धेरै प्रश्नहरू गर्न थाले। एक जना १६ वर्षकी युवती त चर्चमा पनि जान थालिन्।

आफू पढेको विश्वविद्यालयमा इन्जिनियरिङमा ग्राजुयत गरेपछि ईश्वरीय शास्त्र पढ्न परमेश्वरले घचघचाएको इभानले महसुस गर्‍यो। त्यो अध्ययन गरेर पास्टर हुने परमेश्वरको चाहना भएको उसले थाहा पायो। ऊ जाओस्की एडभेन्टिस्ट विश्वविद्यालयमा ईश्वरीय शास्त्र पढ्न भर्ना भयो। प्रत्येक गर्मी महिनाको छुट्टीमा ऊ आफ्नो घर काजानमा आउँछ र बालबालिकाहरूलाई शारीरिकरूपमा तन्दुरुस्त बनाउन तालिम दिन्छ र असल नागरिक हुन सिकाउँछ। उसले सामाजिक सेवा कार्यक्रम पनि आयोजना गर्छ। केटाकेटीहरूलाई जम्मा गरेर सहरका सडकहरूबाट फोहर उठाउँछ।

केही वर्ष अघि उसले भोगेका नराम्रा दिनहरूको बारेमा उसले सोचदछन्। "ती दिनहरू त्यसबेला खराब थिए। तर त्यो मेरो जीवनको अत्यन्तै अचम्म दिनहरू थिए किनभने परमेश्वरले मलाई ती दिनहरूबाट उद्धार गर्नुभयो र उहाँले मलाई मुक्ति दिनुभयो" यस लेखकलाई उसले सुनाउँछ।

-आन्ड्रयु मेकचेस्नी